

Valget af Udvalgets Medlemmer. Dette Ændringsforslag er stillet af hele Udvalget. Maa jeg i øvrigt om selve denne Paragraf sige, at jeg mener, at dette Tilskud, de 45,000 Kr. til de bedste Svinebesætninger, er meget betimeligt. Der trænges absolut til Støtte for en god, vellykket, rationel Svineavl. Ved en hensynsløs Blanding uden nogen som helst Kontrol har Svineavlens ligefrem været ved at løbe ud i Sandet for os og været lige ved at blive helt ødelagt. Nu søger man altsaa at rette derpaa. Naar man nu fra anden Side paastaar, at der ikke er Klarhed og Sikkerhed, kan det dog ikke forhindre, at man giver disse Penge, thi som Paragraffen er affattet, er der ikke det mindste i Vejen for, at man kan gaa over til at yde Pengene enten efter Konkurrence eller efter Udvalgsbedømmelse efter andre Regler end dem, man maaske nu har fulgt. I det hele taget mener jeg, at det er heldigt, at det netop bliver disse Distriktsudvalg, og at Kontrollen med Svinebesætningerne ikke som nu alene bliver ført af Landboforeningerne, hvoraf nogle have ført den godt, andre mindre godt, men i hvert Fald har den været ensartet. I det Øjeblik, Distriktsudvalget faar et Tilsyn, vil Kontrollen blive ensartet, og kun de virkelig gode Besætninger ville kunne vente at faa Støtte. Og hvad er det for en Støtte, der i den Forstand kan være Tale om? Det er en Støtte til Anskaffelse af gode Orner eller enkelte unge Dyr til at udfylde Besætningerne, hvis der skulde være Trang til at faa nogle ny og bedre Dyr ind i dem. Jeg mener altsaa, at det er absolut heldigt. Der er jo heller ikke noget i Vejen for, at dette Udvalg kan gaa over til at kassere Besætninger, som hidtil have faaet Tilskud, og tage ny; det har saa fri Hænder i den Retning som vel muligt. — Til Lovforslagets § 16, hvor der tales om Svineavlsforeninger, er der ikke stillet Ændringer af Udvalget, og derfor er der i og for sig heller ikke Grund til at komme ind paa den, men jeg ønsker dog i denne Forbindelse at udtale, at Udvalget ønsker, at der i de Regler, som den højtærede Landbrugsminister har sanktioneret med Hensyn til Fordelingen af Tilskud til Svineavlsforeninger, absolut maa ske nogen Forandring, idet der stilles alt for store Krav i Retning af, at de unge Dyr skulle være alt for gamle, op til 9—10 Maaneder, og disse Regler hindre Dannelsen af Svineavlsforeninger. Jeg haaber derfor, at Ministeren — hvorom jeg ogsaa tror, at han var enig med Udvalget — vil søge

disse Ændringer foretagne. Der er klaget noget over, at der ikke er dannet Svineavlsforeninger nok, og at de ikke have virket nok, og dette har vistnok været en af Aarsagerne. Ellers kunde man sige, at der i Svineavlsforeningerne er et nyt Princip, idet man ikke, som i andre Avlsforeninger, søger at uddanne gode Avlsdyr, men gode Brugsdyr. Der maa altsaa — og det er rigtigt nok — skelnes mellem gode Avlsdyr og gode Brugsdyr, men naar man en Gang med Tiden vil forandre det, kan det ske. Forandringen med Hensyn til Svineavl vil altsaa komme ind under § 16 og ikke ind under § 21, som der har været Tale om fra anden Side. — Ændringsforslagene til § 23 ere stillede af Udvalget og gaa ud paa, at der kan gives et forøget Tilskud til Stambogføring. Alle de tre Ændringer tage i Virkeligheden Sigte derpaa. At dette er rigtigt, ere vi enige om, og det er i Samklang med, hvad jeg har sagt hidtil, at vi faa det størst mulige Kendskab til de enkelte Individuer. — De tilbageværende Paragraffer skal jeg ikke dvæle ved. Vi mene jo, at det er gavnligt, at Faarene ogsaa komme med og faa lidt Tilskud, og det samme gælder Fjerkræ. Vi mene ogsaa, at det er rigtigt, at der ydes Tilskud til Konsulenter i Husdyrbrug omkring i Foreningerne, ligesom at der kan afholdes offentlige Auktioner over gode Avlsdyr, uden at der behøver at ydes Salær derfor.

Jeg har nu gennemgaaet Ændringerne. Jeg anbefaler det høje Ting at slutte sig til Udvalgets og Flertallets Ændringer. Vi ere — det skal jeg blot endnu tilføje — hele Tiden gaaede ud fra, at vi skulle se paa, hvad der gavner Avlen, og ikke paa, hvad der gavner de enkelte Medlemmer. Man kan, naar man vil støtte Husdyravlen, ikke undgaa at yde Tilskud til Personer eller Foreninger, thi man kan jo ikke yde Tilskuddet til Dyrene, men saa maa man ogsaa, hvis der kan være Tale om Misudelse i den Forstand, lade denne fare og se bort fra, at den og den Mand eller den og den Forening faar det eller det, og kun se paa, om det er til Gavn for Avlen; hvor det er det, maa man yde Støtte, ellers ikke. Det er dette Synspunkt, som vi mene er det ene rette. Vi tro for øvrigt ikke, at det er saa lukrativt, som det fra anden Side er sagt, at være Opdrætter. Det er, som vi ogsaa have hævdet i Betænkningen, et Fejlsyn. Naar vi sige, at det ikke er saa indbringende, behøver dette dog ikke at svække Lysten til at være Opdrætter. Vi ere alle sammen nødte